

ಪ್ರೇಮದ ಭಾಷೆ

ಪರಿಚಯಿಸಲು ಮೊದಲ ಕವನದ ಹಿಂದಿ ಮೂಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು; ಅನಂತರ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

1. ಪ್ರೇಮವಾಟಿಕಾ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ:

ಪ್ರೇಮ-ಅಯನಿ ಶ್ರೀ ರಾಧಿಕಾ, ಪ್ರೇಮಬರಣ್ ನಂದನಂದ /
ಪ್ರೇಮವಾಟಿಕಾ ಕೆ ದೋಲೂ ಮಾಲೀ ಮಾಲಿನ್ ದ್ವಂದ್ವ //
ಪ್ರೇಮ-ಪ್ರೇಮ ಸಬ್ ಕೋಲೂ ಕಹತ್, ಪ್ರೇಮ್ ನ ಜಾನತ್ ಕೋಯ್ /
ಜೋ ಜನ್ ಜಾನಪ್ರೇಮ ತೋ, ಮರೇ ಜಗತ್ ಕ್ಯೋ ರೋಯ //

ಪ್ರೇಮದ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಧಿಕಾ, ಪ್ರೇಮದ ವರ್ಣ (ಸ್ವರೂಪ) ನಂದ ನಂದನ (ಕೃಷ್ಣ);
ಪ್ರೇಮವನಕ್ಕೆ ಮಾಲಿಗಳು ದ್ವಂದ್ವಾತೀತರಾದ ಇವರಿಬ್ಬರು;
ಪ್ರೇಮ-ಪ್ರೇಮ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಪ್ರೇಮ;
ಜನರು ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತೇಕೆ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು?

2. ಧೂರಿ ಭರೆ ಅತಿ ಶೋಭಿತ ಶ್ಯಾಮಜೂ ತೈಸೀ ...

ದೂಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮೈ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಪಿಳ್ ಜುಟ್ಟು, /
ಇವುಗಳಿಂದ ಸುಶೋಭಿತನಾದ ಶ್ಯಾಮನು ಆಟವಾಡುತ್ತಾ, ಓಡುವಾಗ,
ಅವನ ಕಾಲ್ಗಿಜ್ಜೆಗಳು ಮಂಜುಳ ನಿನಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. //
ಈ ಭವಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ರಸ್ ಖಾನ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

‘ಕೋಟಿ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಮನು ಯಾವ ಮೂಲಿಗೆ? /
ಗಲೆಯಾ, ಆ ಕಾಗೆಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೋಡು; ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು
ಹರಿಯ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡಿದೆ.’ //

3. ಮೇರಿ ಸುನಾ ಮತಿ ...

ಗಲೆಯಾ, ಕೇಳು; ಕೃಷ್ಣನು ಕೊಳಲು ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಓಣಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ. /
ನೀನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಕೃಷ್ಣನು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಸಿದು,
ಚೂರು ಚೂರಾದ ಹೃದಯದೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ. //
ರಸ್‌ಖಾನ್‌ನು ನಿನಗೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಈ ವೃಜದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ
ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಮನಮೋಹಕ ನಾದದಿಂದ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ; /
ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡು, ಬೀಳಬೇಡ. ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಬಲೆ ಹರಡಿದೆ. //

4. ಜಲ ಕಿ ನ ಘಟಾ ಭರೇನ್..

ತನ್ನ ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳು
ಅವನ ಕೊಳಲ ನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು; /
ಈಗವಳು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಇಡಲಾರಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರಳು. //
ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತು ನೀಳ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. /